

1. דויד ליבר
2. אתי יודקובסקי ליבר
3. לאה יודקובסקי

ע"י ב"כ עוה"ד עפר פירט ו/או לירון ליברמן ו/או נדב שפר
ממשרד פירט, וילנסקי, מזרחי, כנעני - עורכי דין
מרכז עזריאלי 1 (מגדל עגול, קומה 41), תל אביב 6701101
טל': 03-6070800; פקס: 03-6097797

המבקשים

- נ ג ד -

1. ארנון מוזס
2. מרים נופך מוזס
3. פולן בע"מ
4. קלגרו בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד דוד לשם ו/או ד"ר אלעד פלד
ממשרד ניר כהן, לשם, בן-ארצי ושות'
רח' ברקוביץ' 4, תל-אביב 64238
טל': 03-6968270; פקס: 03-6968277

5. עוה"ד פנחס רובין וירון אלכאוי, בתפקידם ככונסי נכסים
על מניות המשועבדות לטובת בנק הפועלים בע"מ

6. ידיעות אחרונות בע"מ

ע"י ע"י ב"כ עוה"ד חגי דורון ו/או גיא פירר ו/או גיא ורטהיים
ממשרד ש. הורוביץ ושות', עורכי דין
רח' אחד העם 31, תל אביב 6520204
טל': 03-5670700; פקס: 03-5660974

וכן ע"י ב"כ עוה"ד שרון קלינמן ו/או גיא זלמנסון
ממשרד קלינמן נאור ושות', עורכי דין
רח' תובל 40, רמת-גן 5252247
טל': 03-6120011; פקס: 03-6121100
וכן

המשיבים

תשובה מטעם המשיבים 1-4 לבקשה למתן צו מניעה זמני

המשיבים 1-4 ("נוני", "מימי", "פולן" ו"קלגרו", בהתאמה, ויחדיו - "המשיבים"), מתכבדים להגיש את תשובתם
ל"בקשה דחופה למתן צו מניעה זמני" ("הבקשה") שהגישו המבקשים בגדר הליך המרצת הפתיחה שבכותרת
("ההליך העיקרי").

על יסוד הטעמים שיפורטו להלן, יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את הבקשה, ולהשית על המבקשים את הוצאות
המשיבים בגדרה, לרבות שכר טרחת עורכי דינם בתוספת מע"מ כדין.

ההדגשות במובאות שלהלן אינן במקור, זולת מקום בו יצוין אחרת.

א. פתח דבר ועיקרו

1. האסיפה הכללית של המשיבה 6, ידיעות אחרונות בע"מ ("ידיעות" או "החברה"), קיבלה החלטה על תיקון תקנון החברה ("התיקון"), בגדרו הושעה באופן חלקי וזמני מנגנון זכות הסירוב הקבוע בתקנון בכל הנוגע לרכישה או העברה של מניות החברה על ידי החברה ו/או מכירה או העברה על-ידי בעל מניות בחברה לתאגיד שבבעלותו המלאה, לבדו או ביחד עם קרוב משפחה מדרגה ראשונה שלו. כמו כן הוספה הוראה לפיה החברה תהיה רשאית לבצע רכישה עצמית של מניותיה. בגדר ההליך העיקרי עתרו המבקשים, בעלי מניות מיעוט בחברה ("משפחת יודקובסקי"), לסעד בדבר ביטולו או בטלותו של התיקון לתקנון ולסעדים נלווים.
2. המבקשים אינם חולקים על כך שהחלטה לתיקון התקנון התקבלה ברוב הדרוש ואינם מעלים כל טענה לגבי אופן קבלת החלטה; אלא שלדעתם תיקון התקנון מקפח אותם. כפי שיובהר בקצרה להלן, טענותיהם העקרוניות של המבקשים נדחו כבר בהכרעה שיפוטית, אותה הם הסתירו מעיני בית המשפט הנכבד - דבר המחייב כשלעצמו את דחיית הבקשה בשל חוסר ניקיון כפיים¹. גם לגוף העניין אין בסיס לאותן טענות וסיכוייהן להתקבל נמוכים ביותר.
3. בד בבד עם ההליך העיקרי הוגשה הבקשה הנוכחית לצו מניעה זמני. הגם שהמבקשים שוטחים בגדרה תילי תילים של טענות בלתי רלוונטיות ומוכחשות בנוגע לקיפוח המתקיים בחברה כביכול, להחלטות ולדיונים בנושאים שונים בדירקטוריון ובאסיפה הכללית ולהיסטוריה של יחסי בעלי המניות, הרי שבמישור המעשי סבה הבקשה כולה סביב "עסקה ספציפית", כלשון המבקשים, שבה החברה עשויה לבצע רכישה עצמית של מניות מבעלי מניותיה. מטרתה הבלעדית של הבקשה - המוצהרת כבר בסעיף 1 לה - היא "למנוע עסקה במניות החברה אשר בכוונת המשיבים לבצע בימים אלו ממש, וזאת בשל בחירת המשיבים להתעלם מזכות הסירוב הראשונה המוקנית למבקשים".
4. מהותה זו של הבקשה מכתיבה את אופן הדיון המתחייב לגביה. כך, השאלה העיקרית שיש לבחון היא האם בשלב הנוכחי, בו טרם נדונה והוכרעה חוקיות התיקון (שמבחינה פורמלית אין מחלוקת שהתקבל כדין), מאזן הנוחות פועל לטובת המבקשים. קרי, האם קיים צורך דחוף "למנוע עסקה" שתבוצע שלא בכפוף לזכות סירוב, וזאת בהתחשב במידת הוודאות לביצוע עסקה כאמור, בנוק העלול להיגרם מתיקון התקנון נשוא ההליך העיקרי אם תבוצע העסקה, ובאפשרות להשיב את המצב לקדמותו.
5. חשוב להדגיש כי כל נזק נטען (ומוכחש) הנובע מן העסקה עצמה, שלא בזיקה לתיקון התקנון, אינו רלוונטי במסגרת הבקשה לסעד זמני, הואיל וגם ההליך העיקרי אינו מופנה כנגד העסקה עצמה אלא נגד תיקון התקנון, כאשר הפסיקה מורה כי "על הסעד הזמני להלוט את נושא התובענה העיקרית"².
6. בחינת שיקולים אלה מובילה למסקנה ברורה כי אין כל הצדקה למתן הסעד המבוקש. כמוסבר להלן, עדיין לא התגבשה עסקה; אם תגובש, היא תידון לגופה - במוסדות החברה. אם תובא העסקה לדיון, תהיה למבקשים (שלחם נציג בדירקטוריון ידיעות) הזדמנות מלאה להעלות טענותיהם כנגד העסקה ולנקוט בצעדים שימצאו לנכון.
7. יתרה מכך, אף אם העסקה תבוצע - לא ייגרם למבקשים נזק בלתי הפיך (או נזק כלשהו). מן הצד השני, מניעה מראש של עצם האפשרות לקדם עסקה עלולה גם עלולה לגרום נזקים הן לחברה והן למשיבים, אשר אף דחיית ההליך העיקרי לא תרפא. לאור זאת, מאזן הנוחות נוטה בבירור כנגד מתן הצו הזמני המבוקש.

¹ "על העותר לסעד זמני ... לבוא לבית המשפט בניקיון כפיים, ולפרוס בפני בית המשפט את כל העובדות העשויות להיות רלבנטיות לבקשתו" (רע"א 5826/11 טל נ' חברת החשמל לישראל בע"מ (נבו), 17.8.11), פס"י 9.
² רע"א 8553/07 כתאני נ' שכטר (נבו), 27.2.08, פס"י 11.

8. לכל אלה נוספים עוד כשלים ופגמים בהם נגועה הבקשה.
9. להלן יוסברו הדברים, תוך שבית המשפט הנכבד מופנה גם לטעמים נוספים המפורטים בתשובת החברה לבקשה.

ב. הבקשה מוקדמת ותיאורטית בהעדר עסקה מגובשת

10. אין זו הפעם הראשונה בה עותרים המבקשים לסעד זמני הנוגע לעסקה המתגבשת כיום, אותה הם מעוניינים לסכל. בפעם הקודמת הם עשו זאת בבקשה לסעדים זמניים מיום 15.10.20 בגדר ת.א. 22795-06-20 (הליך שייקרא להלן "הבקשה למתן הוראות"), בה דרש המבקש 1 (כדירקטור) לקבל מסמכים הנוגעים לעסקה זו. בתשובה לאותה בקשה (נספח 32 לבקשה הנוכחית) הבהירו המשיבים לה כי **טרם גובשה סופית עסקה**, וכי ממילא **לא נקבע דיון בדירקטוריון לאישורה**, ולא ידוע האם ומתי ייקבע. עוד הובהר כי בהתאם להחלטה שהתקבלה זה מכבר בדירקטוריון, "הרכישה ותנאיה יהיו כפופים לקבלת כל ההחלטות הדרושות על ידי דירקטוריון החברה ומוסדות החברה, וכן כל האישורים שיידרשו לכך על פי דין".

11. לאור הבהרות המשיבים קבע בית המשפט הנכבד (כב' השופטת ר' רונן) בדיון שהתקיים ביום 4.11.20 כי "אינני מקבלת את הבקשה", והורה כי "למבקש יעמוד פרק זמן של לא פחות מ-10 ימים כדי לבחון את העסקה אם וכאשר היא תתגבש".

12. הבקשה הנוכחית הוגשה **כעבור שבוע בלבד**, וגם כיום, שבועיים נוספים מאוחר יותר, מצב הדברים המתואר **נותר בעינו: טרם גובשה סופית עסקה, טרם נקבע דיון** במוסדות החברה לבחינת העסקה ולאישורה, ו**טרם התבקשו האישורים הדרושים** על פי דין לביצוע העסקה. ממילא אפילו טרם הגיע המועד שנקבע על ידי כבוד השופטת רונן לאפשר לנציג משפחת יודקובסקי בדירקטוריון (המבקש 1) לבחון את העסקה "אם וכאשר היא תתגבש".

13. אם בניסיונות אלה נקבע כי לא קמה למבקש 1 כדירקטור זכאות לקבל מסמכים לצורך בחינת העסקה והדיון בה, מקל וחומר שאין כל הצדקה למנוע בצו את העסקה עצמה עוד לפני שבכלל נדונה, קל וחומר לפני שנתקבלה החלטה לבצעה.

14. למותר לציין כי אם לא תתגבש עסקה, או אם תתגבש אך לא תקבל את האישורים ממוסדות החברה או מן הרשויות, הרי שממילא לא יתעורר הצורך בהפעלת זכות הסירוב, באופן המייתר, בוודאי בשלב זה של בקשה לצו זמני, את הדיון הן בתיקון התקנון שהשעה אותה והן בנוקמים (המוכחשים) שהדבר יגרום למבקשים לטענתם.

ג. גם אם תבוצע עסקה - לא ייגרם כל נזק, בוודאי בלתי הפיך, בשל העדר זכות סירוב

15. טענת המבקשים כי צפוי להיגרם להם נזק בשל התיקון לתקנון נשוא ההליך העיקרי, אשר השעה חלקית את זכות הסירוב, וכי קיים הכרח למנוע אותו במסגרת סעד זמני, נשענת על מספר הנחות נוספות, פרט להנחה הלא נכונה כי העסקה תתבצע בהכרח: האחת, כי קיימת זכות סירוב לגבי רכישה עצמית של מניות על ידי החברה (סוגיה אליה נתייחס בהמשך); השנייה, כי המבקשים ירצו לממש את זכות הסירוב; השלישית, כי אלמלא התיקון, המבקשים יוכלו לממש את זכות הסירוב באופן שבו הם מעוניינים; הרביעית, כי שיעור ההחזקה של המבקשים במניות החברה ייפגע מהותית אם לא תוקנה להם זכות סירוב בהשוואה לתרחיש שבו יוכלו לממש את זכות הסירוב; החמישית, כי מצב הדברים שיווצר אם תבוצע העסקה שלא בכפוף לזכות סירוב יהיה בלתי הפיך. אלא שכל אחת ואחת מהנחות אלה - חסרת יסוד.

16. נתחיל דווקא מההנחה האחרונה בדבר קיומו של נזק בלתי הפיך, שהינה מופרכת ולו מאחר שהצדדים לעסקה הם בעלי מניות בחברה והחברה עצמה בלבד, וכולם אף צורפו להליך שבפני בית המשפט הנכבד. ודוק, העברת המניות מן החברה לצד שלישי - שהינה תרחיש היפותטי שכלל אינו נשקל כיום - לא תוכל להיעשות אלא לאחר קבלת החלטה במוסדות החברה, כאשר המבקשים המיוצגים במוסדות החברה יוכלו להתנגד להעברה כזו אם היא תעמוד על הפרק ואף לנקוט הליכים כנגדה.

17. אשר לטענה (המוכחשת) של המבקשים כאילו ביצוע העסקה "יטיל עליהם מס בהיקפים של מיליוני שקלים" (ס' 228), מעבר לכך שטרם בשלה העסקה, ומעבר לכך שגם אם העסקה תבשיל תהיה למבקשים הזדמנות לשקול את צעדיהם בנושא זה, הרי שלא הובאה כל ראיה לטענה זו. אף לא נטען (וממילא לא הוכח) כי חבות מס זו תהיה בלתי הפיכה. הנחה מסתברת הרבה יותר היא כי (ככל שהדבר יהיה רלוונטי) המבקשים יוכלו להביא לביטול חבות המס (ככל שתוטל כזו) ולהחזר סכומים שישולמו (ככל שישולמו), אם ייקבע שהעסקה לא יכלה להתבצע כפי שהתבצעה ותוצאותיה יבוטלו, בפרט לאור זאת שהם התנגדו לביצוע העסקה.³

18. מכל מקום, **מלכתחילה לא צפוי להיגרם למבקשים נזק כלשהו כתוצאה מתיקון התקנון**, והם לא עמדו בנטל להוכיח אחרת.

19. **ראשית, למבקשים אין כל עניין לרכוש עוד מניות בחברה**, אלא להיפך – הם מבקשים מזה תקופה **למכור** את כל מניותיהם. מכלול התנהלותם כנגד החברה והמשיבים, לרבות בגדר ההליכים המשפטיים שהם נוקטים חדשות לבקרים, נועדה **לסחוט פרמיית "מיעוט עוין"** בעד המניות.

20. המבקשים **לא נעתרו להצעה ישירה שהופנתה אליהם לרכוש את אותן מניות שלגביהם הם מעוניינים לכאורה להפעיל את זכות הסירוב**. נפנה למכתב ב"כ בנק הפועלים מיום 26.8.20 אל ב"כ המבקשים, בו נאמר כדלקמן:

"כפי שצינתי במכתבי מיום 13.8.2020, ככל שמרשיך מעוניינים לעשות שימוש באותה זכות סירוב - ואשר השעייתה מהווה, לטענתכם, קיפוח המיעוט - **הבנק מוכן להציע לכם לרכוש את המניות המשועבדות לו בתנאים זהים לתנאים שיוסכמו, או הוסכמו, עם כל קונה אחר.**

הצעתי זאת בעבר, אך לא זכיתי לקבל כל מענה להצעה זו. חלף מענה להצעה זו, שמאפשרת לכם מימוש זכות הסירוב, מצאתם לנכון לטעון שביטולה של **זכות הסירוב - שאינכם מעוניינים להשתמש בה - מהווה קיפוח המיעוט ...**

ככל שמרשיכם מעוניינים לרכוש את המניות המשועבדות לבנק, נשמח לבוא עמכם בדברים."

העתק מכתב ב"כ בנק הפועלים מיום 26.8.20 מצורף לתשובה זו כנספח 1.

21. אם לא די באמור, הרי שהמבקשים ויתרו על כ-45% מן המניות שהיו בידיהם, בשל אי פירעון יתרת הלוואה של כ-67 מיליון ₪ לבנק דיסקונט, אשר מינה כונס נכסים על אותן מניות. נראה שלא בכדי כונס הנכסים, עו"ד אמנון לורד, לא צורף לבקשה דנו, על אף שהינו בעל מניות המושפע מתיקון התקנון ועל אף שהעסקה המתגבשת כוללת גם רכישה של המניות המוחזקות בידי עו"ד לורד על ידי החברה.

22. אף המצגים (הבלתי אמינים) שהציגו המבקשים עצמם במסגרת הקו שאימצו לאחרונה, לפיו הם מעוניינים כביכול לרכוש מניות, הינם **מסויגים ביותר**. כך, במכתב המבקשים מיום 6.11.20 (נספח 36 לבקשה), הם הודיעו על רצונם לממש את זכות הסירוב **בנוגע למניות יסוד בחברה**, ואף זאת "**בכפוף למחיר שייקבע לגביהן**", ובאשר ל"סוגי מניות נוספים" ציינו כי רק בכונתם "**לשקול בחיוב**" את מימוש זכות הסירוב "**כתלות בתנאי העסקה**". הנה כי כן, בשלב הנוכחי אין על השולחן כל דרישה מגובשת וסופית למימוש זכות הסירוב, בוודאי

³ ראו ס' 160 (א) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש): "הוכח להנחת דעתו של פקיד השומה, כי אדם שילם מס לשנת מס פלונית – בין דרך ניוכי ובין בדרך אחרת – יתר על הסכום שהוא חייב בו, והדו"ח לאותה שנה הוגש לא יאוחר מתום שש שנים אחריה, יהא אותו אדם זכאי, תוך שנה מיום שנערכה השומה שבה נקבע הסכום היתר או תוך שנתיים לאחר תום שנת המס שבה שולם המס, הכל לפי המאוחר יותר, שיוחזר לו תשלום היתר בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בסעיף 159א(א) מתום שנת המס שלגביה הוגש הדו"ח או מיום התשלום, לפי המאוחר, ועד ליום ההחזר".

שלא לגבי כל המניות שיירכשו. לאור הצהרות המבקשים, דרישה כזו תוצג **לכל המוקדם כאשר תתגבש באופן סופי עסקה ובהתאם לתנאיה**, דבר השומט את הקרקע תחת עמדתם וגם נותן חיזוק נוסף לכך שהבקשה הנוכחית מוקדמת ותיאורטית.

23. **שנית**, גם אם המבקשים לא יוכלו להפעיל זכות סירוב, הרי ש**שיעור החזקותיהם בחברה לא רק שלא ידולל** בעקבות העסקה, **אלא שהוא יגדל (!) פרו-רטה**, יחד עם כל אחד מבעלי המניות הנוותרים, בשל הפיכת המניות שתרכוש החברה לרדומות. המבקשים, המודעים לכך, מנסים לשכנע כי בכל זאת ייפגעו על יסוד הטענה כי "שני בעלי השליטה יגדילו את חלקים היחסי בהון המונפק של החברה ... אולי אף להחזקה משותפת העולה על 75% ממניות החברה" (ס' 214).

24. מדובר בטענה הנשענת על הנחה מוטעית ומטעה, שכן למשיבים אין "החזקה משותפת", אין ביניהם הסכם הצבעה וכל אחד הינו בעל מניות סוברני לעצמו. בניגוד לנטען (בס' 29.2), מימי אינה "שותפתו של מר מוזס בשליטה בחברה (שלא לומר, עושת דברו באופן מוחלט) ... השניים מצביעים בתיאום מוחלט". בנוסף להיותה המשנה למנהל העסקים הראשי, מימי היא בעלת מניות כמו המבקשים ודירקטורית כמו המבקש 1, והחלטותיה אינן מוכתבות מהוראות או אינטרסים של נוני אלא **משיקולי טובת החברה** - אותם שיקולים שהמבקשים דורשים ללא היסוס לטובת מטרותיהם.

25. המבקשים מוסיפים כי המשיבים "יוכלו לעשות כל שינוי עתידי בחברה ובתקנונה", אלא שמדובר בטענה **סתמית והיפותטית בעליל**. לא בכדי לא הובהר באיזה "שינוי" מדובר, מה גם שממילא **המבקשים היו במיעוט מובהק** בשורה של החלטות שהתקבלו ברוב של 90% כנגד עמדתם. ככל שיעמוד על הפרק שינוי **אקטואלי** "בחברה ובתקנונה", יוכלו המבקשים, אם ירצו, להגיש הליך מנומק המפרט את מהותו של אותו שינוי ואת טיעוניהם כנגדו, ואין כל טעם או אפשרות לעסוק בכך כיום.

26. **שלישית**, גם אם זכות הסירוב תהיה בתוקף והמבקשים יודיעו על מימושה, **אין כל יסוד לטענתם כי הם יהיו היחידים שיעשו כן**. מימי מודיעה בזאת במפורש כי אם המבקשים יממשו את זכות הסירוב, גם היא **ואו קלגרו ישקלו זאת**, כתלות במחיר המכירה. ייתכן כי גם בעלי מניות אחרים ישקלו קניית מניות.

27. אשר לטענה שהועלתה בלשון רפה, כאילו המבקשים ייפגעו בשל ההוצאה הכספית של החברה בגדר העסקה או המימון שתיתול עברה (ס' 199-200), הרי **שלא הובאו בדל נתון או ראייה** בעניין זה, ולא בכדי, מאחר שכאמור, טרם התגבשה עסקה, טרם הובאה לדיון וטרם אושרה במוסדות החברה, וממילא מדובר בעניין תיאורטי שאינו רלוונטי לבקשה זו.

28. אשר לטענתם הנוספת של המבקשים כאילו ביצוע העסקה "יטיל עליהם מס בהיקפים של מיליוני שקלים" (ס' 228), הרי שזו נוגעת **לעצם העסקה** - שכאמור **אינה עומדת לדיון** בהליך הנוכחי - מה גם שממילא מימוש זכות הסירוב יהיה כרוך בהוצאת סכום כסף גדול בהרבה על ידי המבקשים. מכל מקום, טענה זו הוצגה באופן **דל ושטחי**, מבלי שנערך דיון בדרכים להימנע באמצעות תכנון מס מן החבות הנטענת או לצמצמה (זולת אמירה לאקונית, בלתי מנומקת ובלתי מבוססת אף היא, בס' 227 לבקשה). יתרה מכך, מדובר בנזק (נטען ומוכחש) **כספי גרידא**.

29. גם לנוכח טעמים אלה, לא ייגרם למבקשים כל נזק מאי-מתן צו מניעה עד להכרעה בהליך העיקרי, בוודאי לא נזק בלתי הפיך.

30. לזאת יש להוסיף כי פעולה אחת של העברת מניות שבוצעה לאחר תיקון התקנון הינה בגדר **מעשה עשוי**, כך שאין כל נפקות מעשית למתן הסעד המבוקש בנוגע אליה וזה התייתר. המדובר בהעברת מניות רגילות מנוני לחברה בבעלותו, שאושרה על ידי דירקטוריון החברה ביום 15.11.20.

31. כאן המקום להדגיש מספר נקודות לגבי העברה זו. ראשית, ההעברה זאת בוצעה גם ללא קשר לעסקה המתגבשת. כל בעל מניות שרוצה להעביר ממניותיו לחברה בהתאם לתקנון רשאי לעשות כן. שנית, המבקשים **כלל לא דרשו** מנוני לממש זכות סירוב בגין העברת מניות זו. שלישית, המבקשים **מודים כי הם ידעו** שהעברה זו צפויה להתבצע עוד מיום 24.9.20 (ס' 138 לבקשה), ואף **ידעו** שאישור ההעברה יידון בישיבת הדירקטוריון שנקבעה ליום 11.11.20 (ואשר התקיימה באופן נדחה בשל אי התייצבות המבקש) (ס' 16-17 לבקשה). חרף ידיעתם, המבקשים **לא פנו לבית המשפט** בבקשה למניעת ההעברה משך כל אותה תקופה, ואף בבקשתם הנוכחית, בה צוין כאמור שעומדת להתקיים ישיבה לאישור ההעברה, **לא עתרו לסעד ארעי** כנגד האישור.

32. נחזור לעסקה של הרכישה העצמית של החברה את מניותיה. אל מול העדר הנזק למבקשים כתוצאה מאי-מתן הסעד, **מניעה מראש של עצם האפשרות לקדם עסקה עלולה גם עלולה לגרום נזקים**. כך, אין זה מן הנמנע כי שינוי נסיבות שיחול עד להכרעה בהליך העיקרי, ואף חלוף הזמן, **יסכלו את עצם ביצוע העסקה** או יחייבו שינוי מהותי של תנאיה, ובוודאי שיצריכו **השקעת משאבים ניכרים** להתנעת העסקה מחדש ולהתאמתה לנסיבות העדכניות. להסרת ספק יובהר כי עמדת המבקשים לפיה העסקה הינה אפריורית לרעת החברה **נדחית** על ידי המשיבים. גם **אין יסוד** לטענתם הסתמית (בס' 199) כאילו "לחברה אין את המקורות הכספיים לביצוע העסקה ... כאשר לשם ביצוע העסקה היא תידרש ליטול מימון אדיר בסך כולל של מאות מיליוני שקלים". מעבר לכך שמדובר בטענה מופרכת, המשיבים סבורים כי בתנאים מסוימים העסקה עשויה בהחלט להיות לטובת החברה – ובוודאי שכבעלי מניות בחברה הם לא יאפשרו פגיעה בה המנוגדת גם לאינטרסים שלהם - והשאלה האם כל עסקה שתגובש היא אכן לטובת החברה תידון ותוכרע בבוא העת.

33. המדובר אפוא בטעם **כבד משקל נוסף** כנגד מתן הסעדים המבוקשים, בפרט כאשר המבקשים, בחסות הדרך הדיונית העקלקלה שנקטו, מנסים להימנע מהפקדת ערובה כנגד הנזקים העצומים העלולים להיגרם.

ד. הטענה העקרונית שביסוד ההליך העיקרי חסרת בסיס ונדחתה כבר בעבר

34. טענתם היסודית של המבקשים כנגד השעיית זכות הסירוב היא כי זו **תקפה** לכאורה את זכויותיהם - למרות שכבר על פני הדברים ברור כי תיקון התקנון **חל באופן שוויוני לחלוטין ביחס לכל בעלי המניות** - מאחר ש"הם ימצאו עצמם בסיטואציה שבה ייכפה עליהם להישאר בעלי מיעוט קיצוני בחברה (מבלי שתעמוד להם הזכות לבחון אפשרות להגדלת שיעור החזקתם במניות) ... (ס' 246). המבקשים מוסיפים וטוענים כי "הפסיקה העניקה הגנה על תניות המקנות זכות סירוב ראשונה במכירת מניות של חברה" (ס' 180).

35. ה"ניתוח" המשפטי שמציגים המבקשים בנוגע לזכות הסירוב מתד ולעילת הקיפוח מאידך, אינו מצליח להסוות את החסר הבולט שקיים בו. מעיון באסמכתאות שהציגו המבקשים עולה בבירור, כי ה"הגנה" שהעניקה הפסיקה לזכות הסירוב, כניסוחם המטעה של המבקשים, **אינה מתבטאת במניעת השעיית או ביטולה של זכות זו בגדר תיקון תקנון שנעשה בפרוצדורה נאותה, אלא בפרשנותה ויישומה מקום בו הזכות התקנונית שרירה וקיימת**. לעומת זאת, **המבקשים לא הצביעו ולו על אסמכתא אחת בה נקבע כי תיקון תקנון חברה להשעיית זכות סירוב או אפילו לביטולה עולה כדי קיפוח!** בוודאי שלא הוצגה כל אסמכתא לכך שרוב בעלי המניות אינם רשאים כביכול לשנות בתקנון את מנגנון זכות הסירוב אלא בכפוף לזכות וטו של המיעוט.

36. ודוק, אי-מציאתה של אסמכתא כאמור אינו נובע מהעדר מאמץ. המבקשים מציינים בעצמם (בס' 197) כי ניסו לאתר בפסיקה מקרה דומה, ולא מצאו. דא עקא, בפסיקה קיים בהחלט מקרה דומה, המוכר היטב למבקשים, ואשר את דבר קיומו בחרו להסתיר מפני בית המשפט הנכבד.

37. בשנת 1999 הגישו המבקשות 2-3 דכאן תובענה, אשר בדומה להליך הנוכחי, הופנתה כנגד החלטת האסיפה הכללית של ידיעות אחרונות בדבר תיקון תקנון החברה. ההליך הוגש באותו מקרה עוד קודם לכינוס האסיפה,

ובמסגרתו עתרו המבקשות לצו מניעה זמני שיאסור על כינוסה. הרקע להגשת ההליך, כמתואר בהחלטה שנוכיר מיד, היה שאיפתן של המבקשות "להגדיל את חלקן בחברה בדרך של מימוש זכות הסירוב הראשונה לכשתוצענה מניות יסוד למכירה". תיקון התקנון שעל הפרק לא נועד אמנם לבטל את עצם זכות הסירוב, אלא את החלוקה שהתקיימה עד אז במניות היסוד של החברה למניות יסוד א' ומניות יסוד ב'. ואולם, בשל האופן שבו התפלגו ההחזקות בשני סוגי מניות היסוד, תוצאתו האפשרית של התיקון הייתה כי "יקטן חלקן של המבקשות במימוש זכות הסירוב הראשונה", וזו גם הייתה העילה שבגינה תקפו המבקשות את התיקון, אותו ראו "כקיפוח המיעוט".

38. בית המשפט (כב' השופט יי זפט) דחה את הבקשה לסעד זמני בהחלטה מנומקת, בה שלל בין היתר את טענתן הבסיסית של המבקשות כאילו גדיעה מזכות הסירוב במסגרת תיקון תקנון עולה כדי קיפוח. וכך קבע כב' השופט זפט:

"זכות סירוב ראשונה נועדה על פי מהותה לאפשר לבעלי מניות למנוע דילול חלקם במניות החברה. זכות זו לא נועדה לאפשר לבעל מניות להגדיל את חלקו היחסי בחברה.

ציפיית המבקשות להגדלת חלקן היחסי בחברה מבוססת על אי התאמת התקנות לשינויים שהתחוללו בניהול החברה, ואיני סבור שציפייה זו מצדיקה התערבות שיפוטית במניעת קבלת הצעה שכשלעצמה נראית ראויה והגיונית. לטעמי אין כאן נסיון לנצל את כוחו של הרוב לקיפוח המיעוט".

למותר לציין כי דברים עקרוניים אלה יפים ללא קשר לאופן הטכני המדויק שבו "נפגעת" זכות הסירוב במסגרת תיקון תקנון.

העתק החלטת בית המשפט מיום 20.8.00 בת"א (מחוזי ת"א) 3043/99 מצורף לתשובה זו כנספח 2.

39. למען שלמות התמונה יצוין כי בהמשך להחלטה האמורה תוקן התקנון (תוך הסכמה כי התיקון לא יחול על מימוש זכות הסירוב בנוגע לעסקאות שעמדו אז על הפרק), ובהמשך ניתן פסק דין תדוחה את ההליך העיקרי.

40. עוד יצוין כי החלטתו של כב' השופט זפט עולה בקנה אחד עם עמדת הפסיקה באשר לתכליתו של מנגנון זכות הסירוב, כמו גם עם ההיסטוריה של מנגנון זה בחברה דנן, כמוסבר בתשובת החברה לבקשה. לאור זאת, נשמטת הקרקע תחת ההליך העיקרי שהוגש בענייננו, באופן השולל מאלינו גם את מתן הסעד הזמני.

41. לא למותר לשוב ולהדגיש, כי בנסיבותיה של אותה "עסקה ספציפית" שכלפיה למעשה מופנית הבקשה הנוכחית לדברי המבקשים, בה החברה עצמה - להבדיל מבעלי מניות בה - תרכוש את מניותיה, השעיית זכות הסירוב לא תביא להקטנת חלקם של המבקשים במניות החברה, וחלק זה אף יגדל תוך שמירת יחס ההחזקות הקיים בין בעלי המניות הנוותרים. מתווה זה מגשים כשלעצמו את מטרתה של זכות הסירוב, כפי שנקבע בין היתר בהחלטת כב' השופט זפט – "למנוע דילול חלקם [של בעלי המניות] במניות החברה".

42. [[לאחר כל זאת נוסף, כי לעמדת המשיבים מלכתחילה לא חלה זכות הסירוב על רכישה עצמית של מניות על ידי החברה, שכן רכישה כזו כלל לא התאפשרה בהתאם לדין בעת שנוסח התקנון, ובהתאם לתקנון עצמו עד לתיקון נשוא הליך זה. גם תכליתה של זכות הסירוב אינה חלה ברכישה עצמית, שהרי כאמור, מעצם טיבה זו אינה כרוכה בדילול החזקותיו של איזה מבעלי המניות הנוותרים. ממילא לא נגרע דבר מזכותם של המבקשים בגדר התיקון שהתיר לראשונה רכישה עצמית ובה בעת הבהיר - להסרת ספק בלבד - שזכות הסירוב לא תחול לגביה למצער לתקופה של שנה.

ה. התייחסות לסוגיות נוספות העולות מן הבקשה

43. אי צירוף צד שלישי נדרש: המבקשים בחרו שלא לצרף להליך את אחד מבעלי המניות בחברה - כונס הנכסים שמונה על כ-45% ממניותיהם, עו"ד אמנון לורך. זאת למרות שכפי שצינו המבקשים בעצמם (בס' 29.5), עו"ד

לורך אמור גם הוא למכור לחברה במסגרת העסקה המתגבשת את המניות ששועבדו על ידי המבקשים וחברות בשליטתם לבנק דיסקונט, ואף הוא תומך בתיקון שכנגדו מופנה ההליך. יתכן שהדבר נועד לטשטש את התמיהה העולה מרצונם הנטען של המבקשים לרכוש עוד מניות בחברה, שעה שמניותיהם שלהם מצויות בכינוס ואינן נפדות או נרכשות על ידם.

44. לטענת המבקשים, אולי תוך ניסיון רפה לתרץ את אי צירוף הכונס, הם "אינם טוענים ולא טענו לזכות סירוב שלהם כלפי הכונס מטעם בנק דיסקונט" (סי' 29.5). אלא ש"הבהרה" זו אינה מרפאת את הפגם שבאי צירוף הכונס, ורק מעצימה את התמיהה. ראשית, המבקשים לא טרחו להחריג במפורש מן הסעד הגורף שהתבקש עסקה שעו"ד לורך צד לה, כך שעל פניו הסעד אמור לחול גם על עסקה כזו. שנית, לא ניתן ולו ראשית הסבר מדוע המבקשים מייחסים לעצמם זכות לרכוש מניות בהן לא החזיקו מעולם ובה בשעה מוותרים על מניות שהיו שלהם.

45. אין יסוד לטענה בדבר הפרת חובות תום הלב וההגינות: המבקשים טוענים כי המשיבים הפרו את חובותיהם האמורות "בתמיכתם בהחלטת תיקון התקנון" (סי' 232), וזאת "לטובת קידום העסקה שעל הפרק - עסקה שכלל לא ברור כיצד יש בה כדי לשרת את טובתה של החברה" (סי' 236). אלא שהמבקשים שוב מערבים מין בשאינו מינו. ההחלטה שנתקבלה באסיפה הכללית נגעה לתיקון התקנון בלבד, בעוד ש"העסקה שעל הפרק" טרם גובשה, נדונה ואושרה, וממילא לא ניתן לראות בה כהפרת תובה. מכל מקום, יובהר כי המשיבים פעלו בתום לב ובהגינות כאשר טובת החברה לנגד עיניהם בגדר ההחלטה על תיקון התקנון, ויפעלו באותו אופן אם וכאשר יידרשו לדיון ולהחלטה בנוגע לעסקה.

46. הטעיה בתיאור מה שמכונה "פרשת הקיפוח הקודמת": כמו בהליכים קודמים שנקטו, גם הפעם מנסים המבקשים להיבנות מפסק דין שניתן בשנת 1997 בהליך בין בעלי המניות בחברה, תוך הצגתו באופן מעוות. לא זו בלבד שבית המשפט דחה באותו פסק דין את מרבית הסעדים שהתבקשו (חמישה מתוך שישה),⁴ אלא שגם הסעד היחיד שניתן מהווה אימוץ של אחת ההצעות שהעלה נוני, ולפיה "גורסים המשיבים, כי ... ניתן לכונן מועצת מנהלים בת 5 חברים, אשר ההצבעות בה יערכו על פי מניות היסוד".⁵ מי שהתנגד להסדר זה היו דווקא המבקשים באותו הליך, אשר כמצוין בפסק הדין עתרו ל"שינוי כוח הצבעה של בעלי מניות היסוד באופן שההצבעה בדירקטוריון לא תהיה מכוח מניות היסוד שכל בית אב מחזיקי אלא יהיה כוח הצבעה שווה לכל בית אב".⁶ לאור פסק הדין נשמר אפוא הרוב בדירקטוריון של רוב בעלי מניות היסוד (אז - נוני ומימי, כיום - נוני לבדו), חרף הניסיון שנעשה בגדר ההליך לשנות מצב זה.

47. טענות כוזבות בנוגע להתנהלות דירקטוריון החברה: המבקשים אינם מסתפקים בתיאור (מטעה) של העובדות הרלוונטיות להכרעה בבקשתם הנוכחית, וכוללים בה טענות אווירה גם בנוגע להתנהלות דירקטוריון החברה ומי מהמשיבים כדירקטורים, שהינן נושא לבקשה למתן הוראות. התייחסות מלאה לטענות אלה תינתן בגדר התשובה לבקשה האמורה, והן אינן מעלות ואינן מורידות לצורך הנושא הממוקד הנדון בהליך הנוכחי, ובוודאי לצורך הבקשה לסעד זמני. על מנת שהטענות לא ייוותרו באוויר, מובהר בזאת כי אין להן בסיס עובדתי ומשפטי. כך, כל ההחלטות הנזכרות על ידי המבקשים נתקבלו בדירקטוריון בהתאם לדין ולטובת החברה, וכל תיאוריות הקונספירציה מבית מדרשם נבדקו ונמצא כי אין בהן ממש.

48. מבלי לגרוע מהאמור, יודגש כי אין שחר לטענות המבקשים כאילו דירקטור מקצועי ועצמאי שמונה על ידי הכונסים על מניות פישמן פעל בדירקטוריון "לשמור על יכולתו של מר מוזס לפרוע את חובותיו כלפי בנק הפועלים", וכי בכך "הבנק למעשה גם 'קנה' התחייבות של מר מוזס, כי הוא ידאג לחלץ את הבנק מהחזקותיו

⁴ ה"פ (מחוזי תל אביב-יפו) 2113/94 צנה בע"מ נ' פולן בע"מ (נבו, 25.6.97), פסי' 54(א).

⁵ שם, פסי' 26(בא).

⁶ שם, פסי' 53, וראו גם פסי' 25(יח).

בידיעות". טענות אלה מועלות ללא בדל של ראייה והן נסתרות על ידי העובדות לאשורן (כפי שתוצגנה בתשובה לבקשה למתן הוראות).

49. הטעיית בית המשפט בנושאים נוספים: פרט לאמור, כוללת הבקשה טענות כוזבות נוספות. למרות שגם טענות אלה אינן משליכות על ההכרעה בבקשה הנוכחית, יציגו המשיבים בקצרה את התייחסותם לחלק מאותן טענות, ולו על מנת להעמיד דברים על דיוקם, כמו גם להמחיש את חוסר תום הלב הבוטה של המבקשים.

50. ראשית, בניגוד לטענה (בסי' 83) כי המבקשים "אינם מתנגדים לשקול את שינויו" של מנגנון זכות הסירוב באופן שלא יפגע בזכויותיהם היסודיות, הם סירבו בעבר להצעה שהציגה בפניהם מימי לפשט את זכות הסירוב, העלו הצעה מסורבלת ומתחכמת משל עצמם, והכל בנימוק מוצהר כי המנגנון שהיה קיים בתקנון (מנגנון מסורבל שהפעלתו עלולה לארוך חודשים רבים) איפשר להם לסכל כל עסקה בהם הם אינם מעוניינים.

51. שנית, בניגוד לנטען (בסי' 107), מימי לא ביקשה להעביר את מניותיה לחברה בשליטתה.

52. שלישית, בניגוד לנטען (בסי' 154), שינוי דרישת הקוורום בתקנון לא נעשה כתולדה של דרישת המבקש 1 למידע, אלא לנוכח הצורך בהתאמת התקנון למציאות שהשתנתה מהותית מאז נכללה הוראת הקוורום בתקנון החברה, לפני למעלה מעשרים שנה. בעבר כיהנו בדירקטוריון 5 דירקטורים ודרישת הקוורום עמדה על 3. כיום מכהנים בחברה 3 דירקטורים כך שהיה הכרח להתאים את דרישות הקוורום, וזאת במיוחד על רקע העובדה שהמבקש 1 ניצלה לרעה לצורך טירפוד כינוסו של הדירקטוריון.

ו. סוף דבר

53. על יסוד כל המקובץ לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את הבקשה לסעדים זמניים, ולהשית על המבקשים את הוצאות המשיבים בגדרה, בשיעור ההולם את חוסר תום ליבם של המבקשים בהגשת בקשה מיותרת זו ובניסיונות להטעות את בית המשפט הנכבד בגדרה.

54. תשובה זו נתמכת בתצהירה של גב' מרים נופך מוזס לתמיכת העובדות המפורטות בה.

ד"ר אלעד פלד, עו"ד

דוד לשם, עו"ד

ניר כהן, לשם, בן-ארצי ושות'
ב"כ המשיבים

תצהיר

1. אני הח"מ, מרים נופך מוזס, בעלת ת.ז. מס' 69703875, מרחוב הזורע 28, כפר שמריהו, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזאת כדלקמן:
2. אני נותנת תצהיר זה לתמיכה בתשובת המשיבים 1-4 ל"בקשה דחופה למתן צו מניעה זמני" שהגישו המבקשים בה"פ 28531-11-20.
3. העובדות המפורטות בתצהירי ידועות לי מידיעה אישית או שהינן למיטב ידיעתי, לפי העניין והקשר הדברים.
4. האסיפה הכללית של ידיעות אחרונות בע"מ ("החברה") קיבלה החלטה על תיקון תקנון החברה, בגדרו הושעה באופן חלקי זמני מנגנון זכות הסירוב הקבוע בתקנון בכל הנוגע לרכישה או העברה של מניות החברה על ידי החברה ו/או מכירה או העברה על-ידי בעל מניות בחברה לתאגיד שבבעלותו המלאה, לבדו או ביתד עם קרוב משפחה מדרגה ראשונה שלו, והוספה הוראה לפיה החברה תהיה רשאית לבצע רכישה עצמית של מניותיה ("התיקון").
5. אין זו הפעם הראשונה בה עותרים המבקשים לסעד זמני הנוגע לעסקה המתגבשת כיום, אותה הם מעוניינים לסכל. בפעם הקודמת הם עשו זאת בבקשה לסעדים זמניים מיום 15.10.20 בגדר ת.א. 22795-06-20 (הליך שייקרא להלן "הבקשה למתן הוראות"), בה דרש המבקש 1 (כדירקטור) לקבל מסמכים הנוגעים לעסקה זו. בתשובה לאותה בקשה (נספח 32 לבקשה הנוכחית) הבהירו המשיבים לה כי טרם גובשה סופית עסקה, וכי ממילא לא נקבע דיון בדירקטוריון לאישורה, ולא ידוע האם ומתי ייקבע. עוד הובהר כי בהתאם להחלטה שהתקבלה זה מכבר בדירקטוריון, "הרכישה ותנאיה יהיו כפופים לקבלת כל ההחלטות הדרושות על ידי דירקטוריון החברה ומוסדות החברה, וכן כל האישורים שיידרשו לכך על פי דין".
6. לאור הבהרות המשיבים קבע בית המשפט הנכבד (כב' השופטת ר' רונן) בדיון שהתקיים ביום 4.11.20 כי "אינני מקבלת את הבקשה", והורה כי "למבקש יעמוד פרק זמן של לא פחות מ-10 ימים כדי לבחון את העסקה אם וכאשר היא תתגבש".
7. הבקשה הנוכחית הוגשה כעבור שבוע בלבד, וגם כיום, שבועיים נוספים מאוחר יותר, מצב הדברים המתואר נותר בעינו: טרם גובשה סופית עסקה, טרם נקבע דיון במוסדות החברה לבחינת העסקה ולאישורה, וטרם התבקשו האישורים הדרושים על פי דין לביצוע העסקה. ממילא אפילו טרם הגיע המועד שנקבע על ידי כבוד השופטת רונן לאפשר לנציג משפחת יודקובסקי בדירקטוריון (המבקש 1) לבחון את העסקה "אם וכאשר היא תתגבש".
8. יועציי המשפטיים אומרים לי ואני מאמינה, כי הנחת המבקשים בדבר קיומו של נזק בלתי הפיך הינה מופרכת, ולו מאחר שהצדדים לעסקה הם בעלי מניות בחברה והחברה עצמה בלבד, וכולם אף צורפו להליך שבפני בית המשפט הנכבד.
9. למיטב הבנתי וידיעתי, למבקשים אין כל עניין לרכוש עוד מניות בחברה, אלא להיפך – הם מבקשים מזה תקופה למכור את כל מניותיהם. מכלול התנהלותם כנגד החברה והמשיבים, לרבות בגדר ההליכים המשפטיים שהם נוקטים חדשות לבקרים, נועדה לסחוט פרמיית "מיעוט עוין" בעד המניות.
10. המבקשים לא נעתרו להצעה ישירה שהופנתה אליהם לרכוש את אותן מניות שלגביהם הם מעוניינים לכאורה להפעיל את זכות הסירוב. אפנה, למשל, למכתב ב"כ בנק הפועלים מיום 26.8.20 אל ב"כ המבקשים, שהעתק ממנו מצורף לתצהירי זה כנספח 1.

11. אם לא די באמור, הרי שלמיטב ידיעתי והבנתי, המבקשים ויתרו על כ-45% מן המניות שהיו בידיהם, בשל אי פירעון יתרת הלוואה של כ-67 מיליון ₪ לבנק דיסקונט, אשר מינה כונס נכסים על אותן מניות. כונס הנכסים, עו"ד אמנון לורד, לא צורף לבקשה דן, על אף שהינו בעל מניות המושפע מתיקון התקנון ועל אף שהעסקה המתגבשת כוללת גם רכישה של המניות המוחזקות בידי עו"ד לורד על ידי החברה.
12. גם אם המבקשים לא יוכלו להפעיל זכות סירוב, הרי ששיעור החזקותיהם בחברה לא רק שלא ידולל בעקבות העסקה, אלא שהוא יגדל פרו-רטה, יחד עם כל אחד מבעלי המניות הנותרים, בשל הפיכת המניות שתרכוש החברה לרדומות.
13. לנוני ולי אין "החזקה משותפת", אין בינינו הסכם הצבעה וכל אחד הינו בעל מניות סוברני לעצמו. בניגוד לנטען (בס' 29.2), אני אינני "שותפתו של מר מוזס בשליטה בחברה (שלא לומר, עושת דברו באופן מוחלט) ... השניים מצביעים בתיאום מוחלט". בנוסף להיותי משנה למנהל עסקים הראשי, אני בעלת מניות כמו המבקשים ודירקטורית כמו המבקש 1, והחלטותיי אינן מוכתבות מהוראות או אינטרסים של נוני אלא משיקולי טובת החברה - אותם שיקולים שהמבקשים דורסים ללא היסוס לטובת מטרותיהם.
14. המבקשים היו במיעוט מובהק בשורה של החלטות שהתקבלו ברוב של 90% כנגד עמדתם.
15. גם אם זכות הסירוב תהיה בתוקף והמבקשים יודיעו על מימושה, אין כל יסוד לטענתם כי הם יהיו היחידים שיעשו כן. אני מודיעה בזאת במפורש כי אם המבקשים יממשו את זכות הסירוב, גם אני ואו קלגרו נשקול זאת, כתלות במחיר המכירה. ייתכן כי גם בעלי מניות אחרים ישקלו קניית מניות.
16. העברת מניות רגילות מנוני לחברה בבעלותו אושרה על ידי דירקטוריון החברה ביום 15.11.20. ההעברה זאת בוצעה גם ללא קשר לעסקה המתגבשת. כל בעל מניות שרוצה להעביר ממניותיו לחברה בהתאם לתקנון רשאי לעשות כך. ככל הידוע לי, המבקשים כלל לא דרשו מנוני לממש זכות סירוב בגין העברת מניות זו. המבקשים מודים כי הם ידעו שהעברה זו צפויה להתבצע עוד מיום 24.9.20 (ס' 138 לבקשה), ואף ידעו שאישור ההעברה יידון בישיבת הדירקטוריון שנקבעה ליום 11.11.20 (ואשר התקיימה באופן נדחה בשל אי התייצבות המבקש) (ס' 16-17 לבקשה). חרף ידיעתם, המבקשים לא פנו לבית המשפט בבקשה למניעת ההעברה משך כל אותה תקופה, ואף בבקשתם הנוכחית, בה צוין כאמור שעומדת להתקיים ישיבה לאישור ההעברה, לא עתרו לסעד ארעי כנגד האישור.
17. מניעה מראש של עצם האפשרות לקדם עסקה עלולה גם עלולה לגרום נזקים. כך, אין זה מן הנמנע כי שינוי נסיבות שיחול עד להכרעה בהליך העיקרי, ואף חלוף הזמן, יסכלו את עצם ביצוע העסקה או יחייבו שינוי מהותי של תנאיה, ובוודאי שיצריכו השקעת משאבים ניכרים להתנעת העסקה מחדש ולהתאמתה לנסיבות העדכניות. להסרת ספק יובהר כי עמדת המבקשים לפיה העסקה הינה אפרורית לרעת החברה נדחית. גם אין יסוד לטענתם הסתמית (בס' 199) כאילו "לחברה אין את המקורות הכספיים לביצוע העסקה ... כאשר לשם ביצוע העסקה היא תידרש ליטול מימון אדיר בסך כולל של מאות מיליוני שקלים". מעבר לכך שמדובר בטענה מופרכת, המשיבים סבורים כי בתנאים מסוימים העסקה עשויה בהחלט להיות לטובת החברה - ובוודאי שכבעלי מניות בחברה הם לא יאפשרו פגיעה בה המנוגדת גם לאינטרסים שלהם - והשאלה האם כל עסקה שתגובש היא אכן לטובת החברה תידון ותוכרע בבוא העת.
18. תיקון התקנון חל באופן שוויוני לחלוטין ביחס לכל בעלי המניות.
19. כמו בהליכים קודמים שנקטו, גם הפעם מנסים המבקשים להיבנות מפסק דין שניתן בשנת 1997 בהליך בין בעלי המניות בחברה, תוך הצגתו באופן מעוות. יועציי המשפטיים אומרים לי ואני מאמינה, כי לא זו בלבד שבית המשפט דחה באותו פסק דין את מרבית הסעדים שהתבקשו (חמישה מתוך שישה)¹, אלא שגם הסעד

¹ ה"פ (מחוזי תל אביב-יפו) 2113/94 צנה בע"מ נ' פולן בע"מ (נבו, 25.6.97), פסי 54(א).

היחיד שניתן מהווה אימוץ של אחת ההצעות שהעלה נוני, ולפיה "גורסים המשיבים, כי ... ניתן לכוון מועצת מנהלים בת 5 חברים, אשר ההצבעות בה יערכו על פי מניות היסוד".² מי שהתנגד להסדר זה היו דווקא המבקשים באותו הליך, אשר כמצוין בפסק הדין עתרו לשינוי כוח ההצבעה של בעלי מניות היסוד באופן שההצבעה בדירקטוריון לא תהיה מכוח מניות היסוד שכל בית אב מחזיקי אלא יהיה כוח הצבעה שווה לכל בית אב".³ לאור פסק הדין נשמר אפוא הרוב בדירקטוריון של רוב בעלי מניות היסוד (אז - נוני ואני, כיום - נוני לבדו), חרף הניסיון שנעשה בגדר ההליך לשנות מצב זה.

20. המבקשים אינם מסתפקים בתיאור (מטעה) של העובדות הרלוונטיות להכרעה בבקשתם הנוכחית, וכוללים בה טענות אווירה גם בנוגע להתנהלות דירקטוריון החברה ומי מהמשיבים כדירקטורים, שהינן נושא לבקשה למתן הוראות. על מנת שהטענות לא ייוותרו באוויר, אבהיר בזאת כי אין להן בסיס. כך, כל ההחלטות הנזכרות על ידי המבקשים נתקבלו בדירקטוריון בהתאם לדין (לפי עצת יועציי המשפטיים בה אני מאמינה) ולטובת החברה, וכל תיאוריות הקונספירציה מבית מדרשם נבדקו ונמצא כי אין בהן ממש.

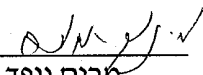
21. למיטב הבנתי וידיעתי, אין שחר לטענות המבקשים כאילו דירקטור מקצועי ועצמאי שמונה על ידי הכונסים על מניות פישמן פעל בדירקטוריון "לשמור על יכולתו של מר מוזס לפרוע את חובותיו כלפי בנק הפועלים", וכי בכך "הבנק למעשה גם 'קנה' התחייבות של מר מוזס, כי הוא ידאג לחלץ את הבנק מהחזקותיו בידיעות".

22. בניגוד לטענה (בסי' 83) כי המבקשים "אינם מתנגדים לשקול את שינויו" של מנגנון זכות הסירוב באופן שלא יפגע בזכויותיהם היסודיות, הם סירבו בעבר להצעה שהצגתי בפניהם לפשט את זכות הסירוב, העלו הצעה מסורבלת ומתחכמת משל עצמם, והכל בנימוק מוצהר כי המנגנון שהיה קיים בתקנון (מנגנון מסורבל שהפעלתו עלולה לארוך חודשים רבים) איפשר להם לסכל כל עסקה בהם הם אינם מעוניינים.

23. בניגוד לנטען (בסי' 107), לא ביקשתי להעביר את מניותי לחברה בשליטתי.

24. בניגוד לנטען (בסי' 154), שינוי דרישת הקוורום בתקנון לא נעשה כתולדה של דרישת המבקש 1 למידע, אלא לנוכח הצורך בהתאמת התקנון למציאות שהשתנתה מהותית מאז נכללה הוראת הקוורום בתקנון החברה, לפני למעלה מעשרים שנה. בעבר כיהנו בדירקטוריון 5 דירקטורים ודרישת הקוורום עמדה על 3. כיום מכהנים בחברה 3 דירקטורים כך שהיה הכרח להתאים את דרישות הקוורום, וזאת במיוחד על רקע העובדה שהמבקש 1 ניצלה לרעה לצורך טירפוד כינוסו של הדירקטוריון.

25. זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

מרים נופך מוזס

הנני מאשר בזה כי ביום 25.11.2020 הופיעה בפני, עו"ד די"ר אלעד פלד, רישיון מס' 38461, מרחוב ברקוביץ' 4, תל אביב, גבי מרים נופך מוזס, המוכרת לי אישית, ולאחר שהזהרתי אותה כי עליה להצהיר את האמת, וכי היא צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה הנ"ל את נכונות תצהירה לעיל וחתמה עליו בפניי.

די"ר אלעד פלד, עו"ד

די"ר אלעד פלד, עו"ד
מ.ר. 38461

תוכן עניינים

מס'	שם הנספח	עמ'
1	מכתב ב"כ בנק הפועלים מיום 26.8.20	14
2	החלטת בית המשפט מיום 20.8.00 בת"א (מחוזי ת"א) 3043/99	19

נספח 1

מכתב ב"כ בנק הפועלים מיום

26.8.20

עמ' 14

1767707\11034

תל אביב, 26 באוגוסט 2020

ירושלים
צבי אגמון
יואב חרש
אברהם פורטן
דנואל פלאי
טל משר
ישראל עטר
אבי שפרמן
הלה פלג
קירה לרני
דורון גולדברג
איילת גלעד
רני מונק
ברק נ. שורץ
נעה וילינגר
מורו אמן
זאב גוטרייך
יש מורלי
גיא אראלי
גיא לייטסטון
ליאור נר
אלון סניחור
שחר הינדי
ד"ר עדיאל זומר
אילן למברגר
אייל ספראי
השע בנוכח
דפני בנביסטי
חמי בן ברוך
תמר ברויאר
טרה בוכניק
חשה פוקס
גינאי אבו אשתיה
אמאני זבידה

תל-אביב
דן הכהן
אורי רוזנברג *
איל ד. מאמן
יונה גושן גוטשטיין
שוראל גוטמן עמירה
אהוד ארד
אמיר גודארד
גלית פליישר אברהמי
דרור סבתסקי
אורי שורק
דניאל סקל
רן שלום
ד"ר איתן הס
מתן מרדור
אסנת סרוסי פריסטור
אשר לוגר
יש ג. אציקוביץ
יפעת צפירי
גילי ברוקס-רוח
דן אדר
ינתן קהת
ענת שרקי
אדי אשכנזי
דנה חן
אסף דנציגר
טער רוסמן
חום כהנא
אלהו דהן
גלעד יניב
רם שחורי
רן פלדר
דנה פריד
רועי מייזובניק
ינון ברוקת
ערה בן הרש
אלמה צריק
וורית דרומי
מירב יניב
חנן סידור
מחי גולדברג
אביתר שדה
גיל אהב עין
אורית סקופ וגן
זוהר ארדיסט
בנימין שלו
נסי אגל כץ
טלי אשר-אילמות
קרן קפני
טל ברקת
מעין מרים כהן
ליר כהנא
מתן דסקל
דניאל ארבל
אלעד רבין
ענבל סונברג
דורין אפרון
עדי יוז
אבינדב פרויס
אראל קובל
ליאור רוח
גל חמו
עטר מור
גל קיני
רועי גינת
עשור וצמ
רבקה בסקין צפירי
דן סמולנסקי
לי חודק
אורן שריר
צבי אדם
רו מס
דנה רייטבלט

באר-שבע
צפירי סלומון
מל מרו

* מוסמך גם בבני-זורק
אריס ציבולסקי-חבילין, יועצת

לכבוד

עופר פירט, עו"ד
לירון ליברמן, עו"ד
פירט, וילנסקי, מזרחי, כנעני - עורכי דין
מרכז עזריאלי 1, תל אביב

שלום רב,

הנדון: ידיעות אחרונות בע"מ
מכתבכם מיום 24.8.2020

1. מרשי, בנק הפועלים בע"מ (להלן – הבנק) מילא את ידי להשיב על מכתבכם מהסמך.
2. ראשית, אבקש להודות על ברכתכם למינוי כיועץ לבנק בענייני משפט. ואולם, ברכה זו כוללת בחובה אמירות – מפורשות ומרומזות – וכאילו הבנק לקה בפעילותו עד עתה. לכך לא אוכל להסכים.
3. הבנק לא "זכה" לדיס אינפורמציה כנטען במכתבכם מהסמך. אין בכוונתי כאן לבוא בריב עימכם על העבר, אך אני עומד על דבריי במכתבי מיום 13.8.2020, שהיו אלה מרשיכם אשר סיכלו ביצוע עסקת מכר של המניות שבבעלותכם ושל המניות המשועבדות לבנק.
4. השימוש במונח fake news – מבית מדרשו של נשיא המעצמה הגדולה בעולם (או שהייתה כזו) – אינו יוצר מציאיות.
5. עוד מוסיפים אתם וטוענים – בסעיף 12 למכתבכם מהסמך - כהנה וכהנה עוללות של "נציגי הבנק" בדירקטוריון.
6. לא אלאה מלהשיב ולהזכירכם שלבנק אין נציגים בדירקטוריון. כונסי הנכסים הם שמינו נציג מטעמם לדירקטוריון והניסיון החוזר ונשנה שלכם לערב את הבנק, אין בו כל ממש.

7. סעיף 13 למכתבכם הוא מדרש פליאה בעיני: למיטב ידיעתי והבנתי (ואני תקווה שמיטב ידיעתי והבנתי אלו אינם fake news), מרשיכם מבקשים אף הם למכור את מניותיהם בחברת ידיעות אחרונות.
8. לא זכור לי – אף לא לבנק – שמי ממרשכם הביא לבנק, בזמן כלשהו, הצעה מצד ג' כלשהו לרכישת המניות בתמורה של " מאות מיליונים", כנטען בסעיף זה.
9. מי שהפריע לבנק למכור את מניותיו הם לא הבנק, אף לא כונסי הנכסים של המניות שבשעבוד הבנק.
10. לבנק אין סמכות חוקית לפעול בדרך המוצעת במכתבכם. וזאת מבלי להידרש לשאלה האם דרך זו (המתוארת בסעיף 15 למכתבכם מהסמך), טוביל את הבנק למחוז חפצו.
11. מחוז חפצו הבלעדי של הבנק הוא לממש את המניות ששועבדו לו, על מנת לכסות – ולו חלקית – את החוב שנוצר עקב רכישת מניות אלה.
12. הא ותו לא.
13. מוסיפים אתם וטוענים בלשון תקיפה משהו, כנגד ההצעה להשעות את זכות הסירוב הראשונה בחברת ידיעות אחרונות.
14. להזכירכם שוב: בנק הפועלים אינו חלק מהליך זה. הוא אינו חלק מדירקטוריון החברה, אף לא מהאסיפה הכללית שלה.
15. ואולם, מבלי לגרוע מהאמור לעיל, וכפי שצינתי במכתבי מיום 13.8.2020, ככל שמרשיך מעוניינים לעשות שימוש באותה זכות סירוב – ואשר השעייתה מהווה, לטענתכם, קיפוח המיעוט – הבנק מוכן להציע לכם לרכוש את המניות המשועבדות לו בתנאים זהים לתנאים שיוסכמו, או הוסכמו, עם כל קונה אחר.

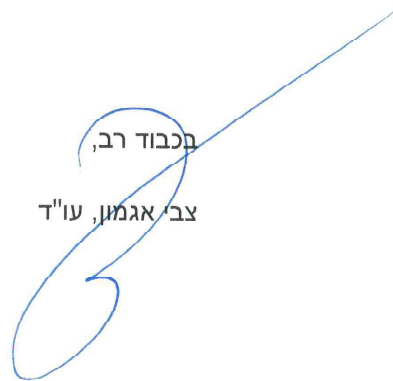

16. הצעתי זאת בעבר, אך לא זכיתי לקבל כל מענה להצעה זו. חלף מענה להצעה זו, שמאפשרת לכם מימוש זכות הסירוב, מצאתם לנכון לטעון שביטולה של זכות הסירוב – שאינכם מעוניינים להשתמש בה – מהווה קיפוח המיעוט.
17. אודה ולא אבוש: קשתה עלי מלאכת הבנת טענה זו.
18. הבנק מבקש למכור את המניות המשועבדות לו. לצורך כך מינה בית המשפט כונסי נכסים למניות אלו שתפקידם הראשי – אם לא הבלעדי – הוא למכור מניות אלה על מנת לכסות, ולו חלק, מהחוב כלפי הבנק.
19. לבנק אין כל יריבות עימכם – לבטח לא יריבות משפטית. ומעבר להיבט המשפטי לבנק אין כל רצון לבוא בריב עמכם.
20. הבנק אינו חוזר על שום "ניגון" (כנטען בסעיף 25 למכתבך). הבנק עומד על המהות המשפטית שחזרה עליה אינו "ניגון" או "שירת המקלה".
21. ככל שמרשיכם מעוניינים לרכוש את המניות המשועבדות לבנק, נשמח לבוא עימכם בדברים.
22. ככל שאתם מעוניינים למכור מניותיכם לכל המעוניין – לרבות לחברת ידיעות אחרונות עצמה – אנא היכבדו ודברו עימם במישרין.
23. ככל שתבקשו לשים מכשולים כלשהם בפני מימוש רצון הבנק, הבנק יפעל למצות את מלוא זכויותיו המשפטיות כלפי מרשיכם.

24. לא למותר לציין שהבנק שומר על כל זכויותיו, ואין באמור במכתב זה – ובמה שלא נאמר

בו – כדי לגרוע מזכויות הבנק.

תכבוד רב,
צבי אגמון, עו"ד

העתק:

בנק הפועלים בע"מ

מר ראובן בכר, עו"ד

מר פנחס רובין, עו"ד

מר ירון אלכאווי, עו"ד

בעלי המניות בידיעות אחרונות: פולן בע"מ, קלגרו בע"מ, באמצעות גב' רינת דניאלי, בדוא"ל: rinat@yediota.com

da@yediota.com

חברי הדירקטוריון בידיעות אחרונות: מר ארנון מוזס, גב' מרים נופך מוזס, עו"ד אבי פילוסוף, באמצעות ב"כ

עוה"ד דוד לשם בדוא"ל: david@ncl-lawyers.com

נספח 2

**החלטת בית המשפט מיום
20.8.00 בת"א (מחוזי ת"א)
3043/99**

עמ' 19

בתי המשפט

בית המשפט המחוזי תל אביב - יפו

תא 003043/99

בשא 63233/99

בפני כב' השופט זפט יהודה

בעניין:

- 1. לאה יודקובסקי
- 2. אתי יודקובסקי-ליבר
- ע"י ב"כ עוה"ד הרצוג, פוקס, נאמן ושות'

המבקשות:

נגד

- 1. ידיעות אחרונות בע"מ ע"י ב"כ עו"ד גורניצקי
- 2. עזבון נח מוזס ז"ל
- 3. מולן בע"מ
- 4. ארנון מוזס
- ע"י ב"כ עוה"ד ש. הורביץ ושות'
- 5. יהודית (ג'ודי) מוזס-ניר-שלום
- ע"י ב"כ עוה"ד קנטור, אלחנני ושות'
- 6. בראון מישמן תקשורת בע"מ (לשעבר צינה בע"מ)
- ע"י ב"כ עוה"ד יורם מושקט
- 7. מרים נופך-מוזס
- 8. קלגרו בע"מ ע"י ב"כ עוה"ד דר' א. קלגסבלד
- 9. עודד מוזס ע"י ב"כ עוה"ד דן אבי יצחק

ש. הורביץ ושות'
נתקבל
24-07-2000
מס' תיק .....
חתימה .....

המשיבים:

ה ח ל ט ה

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14

בפני בקשה למתן צו מניעה זמני האוסר על קיום אסיפת בעלי מניות בחברת ידיעות אחרונות בע"מ (להלן: "החברה") שעל סדר יומה תיקון תקנון החברה שעניינו ביטול חלוקת מניות היסוד בחברה לסוגים א ו-ב.

חלוקה זו נקבעה בהחלטה מיוחדת שהתקבלה ב- 4.8.60, לרגל הצטרפותו לחברה של בעל מניות שמחוץ למשפחת המייסדים, ונועדה להסדיר את זכויות ניהול החברה באופן שיקנה לכל אחת מקבוצות מניות היסוד זכות למינוי מנהל. כמו כן נקבעה באותה החלטה מיוחדת זכות סירוב ראשונה בתוך כל קבוצה, שבמקרה של אי מימושה עוברת לקבוצה האחרת, ומשם לשאר בעלי המניות.

השידוך ששימש עילה להחלטה מ- 4.8.60 החזיק מעמד תקופה קצרה בלבד, אולם ההסדר האמור נותר בעינו עד היום הזה.

במרוצת התקופה שמאז 1960 חלו תמורות רבות. משפחת המייסדים הסתעפה והתמצלה וכיום מניות החברה מוחזקות בידי 5 בתי אב.

בתי המשפט

תא 003043/99

בית המשפט המחוזי תל אביב - יפו

בשא 63233/99

בפני כב' השופט זפט יהודה

- 1 בהליכים משפטיים בין בעלי המניות בה.פ. 2113/94 עשה בית המשפט המחוזי בתל-אביב (כב'
2 השופטת מיכל רובינשטיין) שימוש בסמכותו, ביטל את סעיף 7 לתקנון החברה שהגביל את
3 מספר המנהלים לשניים, וקבע תחתיו תקנה חדשה לפיה הוקם דירקטוריון בן 5 חברים, כאשר
4 לכל אחד מ- 5 בתי האב זכות למינוי דירקטור מטעמו. הדירקטור מטעם כל בית אב נבחר על ידי
5 בעלי מניות יסוד סוג א ו-ב יחד המוחזקות בידי אותו בית אב, וההצבעה בדירקטוריון היא על פי
6 מספר מניות היסוד מסוג א ו-ב ביחד שבידי כל בית אב, ללא אבחנה בין שני הסוגים.
7 פסק הדין בה.פ. 2113/94 הותיר בעינין את חוראות התקנון בנושא זכות הסירוב הראשונה.
8
9 מניות יסוד ב מוחזקות נכון ליום הגשת הבקשה בידי המבקשות, עזבון נח מוזס ז"ל, מרים
10 נופך-מוזס, ועודד מוזס. בינתיים מכרה מרים נופך-מוזס חלק ממניות יסוד ב שהיו בבעלותה
11 ועודד מוזס מכר את כל מניות יסוד ב שבבעלותו. 37 מתוך 50 מניות יסוד א מוחזקות בידי
12 משיבות 3, 6 ו-8, תאגידים בשליטת 3 מ-5 בתי האב בחברה. תאגידים אלו מהווים את קבוצת
13 השליטה.
14
15 המבקשות מעונינות להגדיל את חלקן בחברה בדרך של מימוש זכות הסירוב הראשונה
16 לכשתוצענה מניות יסוד למכירה.
17 במצב הדברים הקיים כיום, אם וכאשר ימכור עזבון נח מוזס ז"ל (להלן: "העזבון") את מניות
18 יסוד ב שבהחזקתו, זכות הסירוב הראשונה תזכה את המבקשות ברכישת 90% מהמניות
19 המוצעות למכירה.
20 אם תבוטל חלוקת מניות היסוד לסוגים א ו-ב, יוכלו אף משיבות 3, 6 ו-8 ליטול את חלקן במניות
21 היסוד ב המוצעות למכירה, ובכך יקטן חלקן של המבקשות במימוש זכות הסירוב הראשונה.
22 בנוסף לכך, המניות המוחזקות בידי המבקשות כפופות לזכות סירוב ראשונה, ואילו מניות
23 שתירכשנה על ידי משיבות 3, 6 ו-8 למעשה אינן כפופות לזכות סירוב ראשונה, שכן מכירתן
24 יכולה להיעשות בדרך של מכירת מניות במשיבות 6, 7 ו-8 עצמן. מכירה זו אינה כפופה לזכות
25 סירוב ראשונה.
26
27 **קיומו המיעוט**
28 במתן אפשרות לבעלי מניות יסוד סוג א להשתתף בזכות הסירוב למכירת מניות יסוד ב רואות
29 המבקשות כקיומו המיעוט, ועל כן מבססות הן את תביעתן לצו מניעה כנגד שינוי התקנון בנדון
30 על סעיף 235 למקורות החברות.

בתי המשפט

תא 003043/99

בית המשפט המחוזי תל אביב - יפו

בשא 63233/99

בפני כב' השופט זפט יהודה

1
2 טענת המבקשות אינה מקובלת עלי.
3 כאמור, חלוקת מניות היסוד לסוגים זכות הסיור הראשונה בתוך כל קבוצה נקבעו כדי להבטיח
4 לכל קבוצה משתי הקבוצות זכות למינוי מנהל ולאפשר לכל קבוצה מהשתיים לשמר בתוכה את
5 הבעלות על מניות המוצעות למכירה על ידי מי מאנשי הקבוצה.
6
7 פסק דינה של כב' השופטת רובינשטיין שינה הסדר זה מן היסוד בשני מובנים:
8 א. הזכות למינוי דירקטורים הועברה מקבוצת בעלי מניות היסוד ל-5 בתי האב כשכל בית אב
9 ממנה את הדירקטור מטעמו.
10 ב. כח התצעה של כל דירקטור בדירקטוריון הוא כמספר מניות היסוד שבידו, ללא אבחנה
11 בין מניות יסוד א למניות יסוד ב.
12
13 במסטר חדש זה שנכפה על החברה על ידי בית משפט, אין כל משמעות לחלוקת מניות היסוד
14 לסוגים א ו-ב, ובנסיבות אלה ההצעה לביטול חלוקת מניות היסוד לסוגים א ו-ב נראית
15 כהשלמת הרפורמה בניהול החברה שנקבעה על ידי בית המשפט בה.פ. 2113/94.
16 אם קבלת הצעה כזו מאכזבת ציפיה של המבקשות להגדיל חלקן במניות החברה, לא לכך נועדה
17 חלוקת מניות היסוד לסוגים, ולא לכך נועדה זכות הסיור הראשונה בתוך כל קבוצה.
18
19 זכות סיור ראשונה נועדה על פי מהותה לאפשר לבעלי מניות למנוע זילול חלקם במניות
20 החברה. זכות זו לא נועדה לאפשר לבעל מניות להגדיל את חלקו היחסי בחברה.
21 ציפיית המבקשות להגדלת חלקן היחסי בחברה מבוססת על אי התאמת התקנות לשינויים
22 שהתחוללו בניהול החברה, ואיני סבור שציפייה זו מצדיקה התערבות שיפוטית במניעת קבלת
23 הצעה שכשלעצמה נראית ראויה והגיונית.
24 לטעמי אין כאן נסיון לנצל את כוחו של הרוב לקיפוח המיעוט.
25
26 אשר לטענת המבקשות כי מניות הנרכשות על ידי משיבות 3, 6 ו-8 למעשה אינן כפופות לזכות
27 סיור ראשונה, בעוד מניות המבקשות המוחזקות בידן אישית כפופות לזכות זו.
28 ככל שיש במצב זה קיפוח המיעוט אין הוא נובע מההצעה העומדת על הפרק אלא מאופן החזקת
29 המניות על ידי כל אחד מבעלי הענין.

בתי המשפט

תא 003043/99

בשא 63233/99

בית המשפט המחוזי תל אביב - יפו

בפני כב' השופט זפט יהודה

- 1 אם המבקשות סבורות כי המצב הקיים בו חלק מהמניות משוחררות למעשה מזכות הסירוב
2 הראשונה בשל היותן מוחזקות בידי תאגיד, מהווה קיפוח המיעוט, היה עליהן לתקוף מצב
3 דברים זה לגופו, ולא את ההצעה לבטל את חלוקת מניות היסוד לסוגים א ו-ב.
4 אוסיף כי המבקשת 2 מחזיקה בחלק ממניות יסוד א כש- 74% ממניות יסוד א (37 מתוך 50)
5 מוחזקות בידי משיבות 3, 6-8.
6 אם המבקשות לא פעלו כנגד הקיפוח בכפיפות החזקותיהן במניות יסוד א לזכות סירוב ראשונה
7 שעה שמניות משיבות 3, 6 ו-8 אינן כפופות לזכות זו, מה להן כי ילינו על כך כשמדובר במניות
8 יסוד המסווגות כיום סוג ב שתועברנה למשיבות 3, 5 ו-6 בדרך של שימוש בזכות הסירוב
9 הראשונה לאחר ביטול חלוקת מניות היסוד לסוגים א ו-ב?
10
11 בסיס נוסף לתביעתן מוצאות המבקשות בסעיף 233 לפקודת החברות [נוסח חדש] התשמ"ג 1983
12 (להלן: "הפקודה"). המבקשות טוענות כי ההצעה העומדת על הפרק היא הסדר בין חברה לבין
13 חברה במובנו של סעיף 233 לפקודה שכן המונח "הסדר" מוגדר "לרבות ארגון מחדש של הון
14 המניות בדרך של איחוד מניות מסוגים שונים או בדרך של חלוקת מניות לסוגים שונים, בשתי
15 הדרכים כאחת". המבקשות טוענות כי מאחר וההצעה המועלית על ידי קבוצת השליטה מאחדת
16 מניות מסוגים שונים, סוג א ו-ב, הדרך הנכונה לביצועה הבאתה לאישור בית המשפט.
17
18 מנגד טענת המשיבים היא שההצעה נושא הדיון אינה בבחינת הסדר בין החברה לחברה כי אם
19 פעולה המותרת על פי סעיף 2144(2) לפקודה ואינה טעונה אישור בית המשפט כי אם החלטה
20 מיוחדת.
21 איני סבור שעלי להזדיש במסגרת החלטה זו בהרחבה לפרשנות סעיפים 144(ב) ו-233 לפקודה
22 ולאסמכתאות אליהן הופנית על ידי בעלי הדין בענין זה. דעתי היא שפסק דינו של בית המשפט
23 כאן בה.פ. 2113/94 עיקר מכל תוכן מהותי את חלוקת מניות היסוד לשני סוגים, שכן כאמור
24 משני הסוגים ניטלה הזכות למנות דירקטורים, זכות שהועברה לחמישה בתי האב, ואף בתוך
25 בתי האב כהליך בחירת הדירקטור מטעם בית האב אין כל משמעות לשאלה אם מניית יסוד
26 מכוחה פלוני מצביע היא מסוג א או ב, וכך גם בכח ההצבעה של כל דירקטור, אין משמעות
27 לאבחנה בין סוג א לסוג ב.
28 נמצא שכל כולה של האבחנה בין שני סוגי מניות היסוד רלבנטית אך ורק לענין הפעלת זכות
29 הסירוב הראשונה, ולא לזכויות הצמודות למניות היסוד מהסוגים א ו-ב.
30 בנסיבות אלו לדעתי אין לראות בהצעה הסדר בין החברה לחברה הנשלט על ידי סעיף 233
31 לפקודה.

בתי המשפט

תא 003043/99

בית המשפט המחוזי תל אביב - יפו

בשא 63233/99

בפני כב' השופט זפט יהודה

1 ועוד. המבקשות טוענות כי יש לראות במחזיקים במניות שלא באמצעות תאגידים בשליטה סוג
2 מיוחד, באשר לקבוצה זו אינטרסים המייחסים אותה משאר בעלי המניות.
3 גם טענה זו לא נראית לי, ומקובלים על בענין זה הדברים שהובאו על ידי בא כח המשיבים
4 בסיכומיו מפי כב' השופט אנגלרד בע.א. 322/99.

5
6 לאור האמור לעיל דעתי היא שהמבקשות לא יצאו ידי הוכחת סיכויי זכיה בתביעתן.

7
8 מכאן לשיקולים מתחום דיני צווי המניעה.
9 את הדחיפות שבמתן סעד הזמני הסבירו המבקשות בבקשתן בכך שמשיבים 7 ו-9 הודיעו על
10 כוונה למכור מניות יסוד ב שבבעלותם. בינתיים המניות נמכרו, כשזכות הסירוב הופעלה בתוכה
11 כל סוג מניית יסוד בנפרד. בכך ניטל הטעם למתן סעד זמני, שכן המבקשים לא הוכיחו כי
12 עומדת על הפרק בקרוב מכירת מניות יסוד ב.
13 בנסיבות אלו איני רואה מניעה לקיום האסיפות וקבלת החלטות בנושא הנדון. במאמר מוסגר
14 אעיר כי לא ברור לי כלל ועיקר מדוע הוגש ההליך בתיק העיקרי כתביעה ולא כהמרצת פתיחה
15 כמקובל בנושאים מסוג זה. כלום מטרת המבקשות היתה ליטול סעד זמני שיעמוד בתקפו מספר
16 שנים באין הכרעה סופית?
17 יהא הדבר אשר יהא, באין ראיה לחשש מיידי למניעה בזכויות המבקשות, מאזן הנוחיות נוטה
18 נגד התערבות בית המשפט בניהול ענייניה של החברה, וגם מטעם זה דין הבקשה להדחות.
19
20 הבקשה נדחית.

21 הוצאות הבקשה ושכ"ט עו"ד בסך - 30,000 ש"ח, לפי התוצאות בתיק העיקרי.

22
23 המזכירות תמציא העתק החלטתי לב"כ הצדדים בפקסימיליה.

24
25
26
27 ניתנה היום, כ"א בתמוז תש"ס, (24 ביולי 2000), בהעדר הצדדים.

28
29 זפט יהודה שופט